

KONFERENCJA „Aktywizacja ucznia zdolnego”

Skład Komitetu Naukowego:

- **dr hab. Magdalena Twarużek**, prof. UKW, Dziekan Wydziału Nauk Biologicznych UKW
- **prof. dr hab. Ewa Filipiak** - Wydział Pedagogiki UKW
- **prof. dr hab. Roman Leppert** - Wydział Pedagogiki UKW
- **dr Małgorzata Wójtowicz-Szefler** - Wydział Psychologii UKW
- **mgr Agnieszka Mądzielewska-Jagodzińska** - Miejski Ośrodek Edukacji Nauczycieli w Bydgoszczy
- **mgr Agnieszka Kołodziejka** - Miejski Ośrodek Edukacji Nauczycieli w Bydgoszczy
- **dr n. med. Hanna Ziuziakowska** - Wojewódzka Stacja Sanitarно-Epidemiologiczna w Bydgoszczy

Skład Komitetu Organizacyjnego:

- dr Magdalena Trojankiewicz - Przewodnicząca Komitetu
- dr Renata Hoffmann - Prodziekan ds. Kształcenia Wydziału Nauk Biologicznych UKW
- dr Marta Małecka-Adamowicz
- dr inż. Magdalena Kulczyk-Skrzeszewska
- dr Iwona Ałtyn
- lek. wet. Katarzyna Łubiech
- dr Sandra Jankowska-Wróblewska
- dr Elżbieta Sandurska

„Uczeń zdolny – czyli jaki?”

dr Małgorzata Wójtowicz-Szefler

Wydział Psychologii UKW

Jak wynika z danych zawartych w literaturze oraz doświadczeń własnych autorki wśród nauczycieli funkcjonują różne określenia ucznia zdolnego: utalentowany, twórczy, inteligentny, ambitny, pracowity, ale też trudny, nonkonformistyczny, wymagający czy nadpobudliwy.

Które z nich adekwatnie określają indywidualne cechy ucznia zdolnego? Jak je rozpoznać i najlepiej wykorzystać w procesie dydaktycznym? Z tymi i podobnymi problemami borykają się nauczyciele na różnych poziomach edukacji biologicznej (i nie tylko).

Podczas wystąpienia zostaną poddane analizie zarówno kryteria rozpoznania ucznia zdolnego (osobowościowe, intelektualne, społeczne, itp.), jak i warunki i sposoby wykorzystywania najlepszych cech ucznia do optymalizowania jego rozwoju indywidualnego. Chodzi bowiem o to, aby nauczyciele podczas lekcji biologii przyczyniali się do wspomagania, a nie hamowania potencjału intelektualno-emocjonalnego ucznia zdolnego.

„Kim (nie) jest współcześnie nauczyciel(ka) biologii?”

prof. dr hab. Roman Leppert

Wydział Pedagogiki UKW

W wystąpieniu, nawiązując do rozróżnienia na dwa paradygmaty dydaktyczne: pjdocentryczny i didaskalocentryczny oraz stosując następujące kryteria: program, planowanie, przebieg zajęć, wiedza, ocenianie prowadzący podejmie próbę odpowiedzi na tytułowe pytanie.

Dlaczego warto polubić stres?

dr n. med. Hanna Ziuziakowska

Wojewódzka Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Bydgoszczy

W świecie szybkich zmian, olbrzymiego postępu cywilizacyjnego, wszechobecnej technologii cyfrowej, a także kryzysów związanych z konfliktami zbrojnymi, chorobami zakaźnymi, klimatem oraz niepewną przyszłością, niezbędne stało się zintensyfikowanie działań mających na celu podniesienie kondycji psychicznej uczniów w polskich szkołach. Tę młodą grupę społeczną szczególnie silnie dotykają konsekwencje rozwojowe i emocjonalne długotrwałych kryzysów. Spadek kondycji psychicznej młodych osób jest czynnikiem sprzyjającym wzrostowi zachowań ryzykownych i problemowych, takich jak używanie substancji psychoaktywnych, przemoc czy uzależnienia behawioralne. Istnieje więc potrzeba objęcia dzieci i młodzieży troską, wsparciem wychowawczym, psychicznym, profilaktycznym i pomocowym.

Stres towarzyszy człowiekowi od zawsze, a organizm naturalnie potrafi odczuwać go i reagować na niego. Emocje, które towarzyszą sytuacji stresowej są różne, mogą być motywujące, ostrzegawcze, a także przygotowujące do walki, ucieczki przed niebezpieczeństwem lub zastygnięcia w bezruchu. Okres dojrzewania, burza hormonów, poszukiwanie własnej tożsamości są niełatwym etapem w życiu każdego człowieka. Często nadmiar stresorów sprawia, iż nasze mózgi odbierają otoczenie jako zagrożenie. Konieczna stała się więc realizacja skutecznych programów mających na celu ochronę zdrowia psychicznego. W odpowiedzi na powyższy problem Oddział Profilaktyki Zdrowotnej WSSE w Bydgoszczy opracował program edukacyjny pn. „Zdrowie psychiczne. Radzenie sobie ze stresem”, adresowany do uczniów klas VII-VIII szkół podstawowych oraz młodzieży szkół ponadpodstawowych. Zajęcia realizowane są według scenariusza, który uzyskał pozytywną opinię Kujawsko-Pomorskiego Centrum Edukacji Nauczycieli w Bydgoszczy.

Jak wstrzymać nauczyciela, a ruszyć uczniów na lekcji biologii?

mgr Agnieszka Mądzielewska-Jagodzińska, mgr Agnieszka Kołodziejka

Miejski Ośrodek Edukacji Nauczycieli w Bydgoszczy

W nauczaniu biologii chodzi o połączenie energii i dociekliwości ucznia z pasją i zaangażowaniem nauczyciela.

Jednym z fundamentalnych czynników wpływu na efektywność uczenia się jest aktywizacja i motywacja do nauki oraz pozytywne do niej nastawienie! Wiara we własne możliwości potrafi skłonić nasz mózg do wysiłku i pojęcia nawet najtrudniejszych teorii. Optymizm znacząco oddziałuje na motywację. Bardzo ważna jest sprawczość oraz wiązanie informacji przedstawianych na lekcji biologii z sytuacjami życiowymi. Naturalne okazy, obserwacje biologiczne, ciekawostki, zdjęcia, filmiki, gry dydaktyczne i przede wszystkim czynne korzystanie z metody badawczej, to podstawa pracy biologa.

Podczas spotkania z nauczycielami - praktykami podamy ciekawe przykłady „starych” i nowych form oraz metod pracy na biologii z uczniem zdolnym i takim, który tym zdolnym w zakresie biologii może się stać.

Czy to jest tutoring czy nie?

dr inż. Magdalena Kulczyk-Skrzeszewska

Warsztaty mają na celu określenie ram tutoringu oraz wyjaśnienie kwestii najczęściej nurtujących nauczyciela/tutora. Wspólnie wypracujemy odpowiedzi na takie pytania jak:

1. Cel ucznia czy cel nauczyciela?
2. Dlaczego motywacja nie działa?
3. Komplement czy uznanie?
4. Jak skrzywienie poznawcze wpływa na osiągnięcie celu?
5. Dlaczego warto zdefiniować pozycję odczuwalności?

Pozostawiam również przestrzeń na dyskusję i wymianę doświadczeń.